

25 april, de Bietenbrugrit van de ROHAC, vroeg ingeschreven, chauffeur verwittigd, wat kan er nog fout gaan. Donderdag toch maar even bellen voor de zekerheid, auto klaar voor zaterdag? Eh, ik zit nog in Salou met de camper dus dat gaat hem niet worden.

Geen man overboord natuurlijk omdat je met iedereen en elk soort vervoer kan deelnemen. Nou, dat viel tegen 4 man gebeld maar niemand had tijd op zo'n korte termijn. Even het bestuur geraadpleegd en die kwamen met een mogelijke kandidaat. Tel nrs. uitgewisseld en 2 belletjes later was Cees-Jan mijn chauffeur voor een middagje. Hij waarschuwde al wel: je hebt niet veel aan mij, ik zie geen bordjes. Nou is dat met de rally app natuurlijk geen probleem.

Na de jaarvergadering die voortaan altijd voorafgaand aan een rit zal zijn begonnen we dus, voor het eerst samen in een auto, aan de rit met de toch wel sadistische naam om iemand de bietenbrug op te krijgen. Of is het alleen omdat het in de streek is van de bietenfabrieken?

De eerste val is al naar pijl 2, rechtsaf voor het spoor ging niet, dus route ophalen d.m.v. een grote lus. Ik verwachtte in die lus eigenlijk een controle maar die kwam m.i. te laat. Mensen die een andere oplossing bedachten door tegengesteld te rijden en te keren werden hierdoor niet bestraft. Op naar het eerste vak, uitzetter Fred had 4 vakken in de route getekend waar je telkens de langste route in moest rijden. Vak 1 was klein zodat je niet zoveel mogelijkheden had, ik dacht nog, wat simpel maar toen zag ik hem ineens, een rivier(tje) dat over de weg getekend was. Dus er was maar 1 reglementaire route die dan ook meteen de langste was.

In aanloop naar vak 2 wel opletten bij het "gele bolletje 6", die had Fred op de hoofdrijbaan geplaatst zodat je even de dijk af en op moest. In het 2^e vak iets meer mogelijkheden, verleidelijk was het om wegen met de driehoekjes te rijden om zodoende langere routes te maken. Maar de beste oplossing was om zo snel mogelijk zuidwest te rijden en vandaar naar de uitgang en alle driehoekjes links (in dit geval rechts) te laten liggen. De route naar vak 3 ging via prachtige straatnamen als Biesakkersweg en Bommelskoussedijk. Onderweg even opletten richting pijl 13 want kwam die zijweg niet te vroeg?? Volgens ons wel, 100 mtr, dus omrijden wat beloond werd met de "N".

Vak 3 was het grootste op de kaart, drie keer checken op het nu een val of de kaartlas was die de gele weg blokkeerde. Gekozen voor het laatste en dat leverde een "O" op. Verder nog langs het pontje naar Tiengemeten en daar kwamen we wat meters te kort. Even door richting jachthaven maar dit leverde geen controle op. Via pijl 14 het vak uit en daar ging het bijna mis. De weg klopte niet, staan we nu HIER of staan we DAAR? Even doorrijden en toen stonden we op een scherpe rechts waardoor alles duidelijk werd. Even een stukje route ophalen wat een "U" opleverde en door naar vak 4.

Al rijdend in het laatste vak zagen we Jürgen een andere route nemen dan die wij geconstrueerd hadden, even twijfel, maar Cees-Jan zei: eigen route rijden. Dat bleek achteraf de juiste. Na vak 4 een paar lange rechte wegen zodat we het er even over konden hebben, Cees-Jan had genoten van de prachtige route die Fred ons voorgeschoteld had. Oeps, even opletten, pijl 18 eindigt onderaan de dijk, met controle "H". Pijl 20 ging over een straatje wat menig rallyrijder wel kent maar wat maar zelden gebruikt wordt. Zo niet nu, de "C" met HK liet ons niet langs de huizen rijden in het smalle witte straatje maar er omheen. Aan de andere kant was er in werkelijkheid sprake van een gewone kruising maar op de kaart stond hij als versprongen (de toppers onder ons waren het daar overigens niet mee eens), dus ophalen en de "F" met HK als beloning.

Toen naar de finish op de prachtige locatie aan het water. Als je dan de app sluit en de uitslag ziet: 0 (straf)punten, geef dat weer voldoening. Zeker toen bleek dat de concurrentie wel wat foutjes gemaakt had. Na wat drankjes de prijsuitreiking, in de Tourklasse 3 equipes met nul fout waardoor

de leeftijd van de auto doorslaggevend zou moeten zijn. Alleen dat bleek bij de 2 oudsten te gaan om 30-06-67. Dus die moesten de 1^e prijs dan maar delen. In de Sport lasse bleken wij de enige te zijn die foutloos rond gegaan waren zodat we beiden met een fles wijn naar huis gingen. Eenieder die meegewerkt heeft aan deze leuke middag bedankt voor jullie inzet, en vooral een bedankje voor mijn chauffeur Cees-Jan. Super.

Ton